

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4318/2023
19.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Јовановић, адвокат из ..., против тужене Специјалне школе са домом ученика „Бубањ“ из Ниша, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2855/2023 од 28.07.2023. године, у седници одржаној 19.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2855/2023 од 28.07.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2855/23 од 28.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 5014/2021 од 28.04.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па је обавезана тужена да тужили на име разлике између исплаћене и припадајуће увећане зараде по основу минулог рада, за период од 01.11.2018. године до 29.12.2021. године, исплати 4.391,23 динара, у појединачно месечно опредељеним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као и да на наведене износе разлика зараде као основице изврши обрачун и уплату разлике доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, здравствено осигурање и осигурање за случај незапослености за исти период Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Републичком фонду за здравствено осигурање и Националној служби за запошљавање по стопама и процентима који буду важили на дан уплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да тужили на име неисплаћене накнаде за исхрану у току рада за период од 01.11.2018. године до 29.12.2021. године исплати 126.800,00 динара у појединачно месечно опредељеним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као и да тужили на име регреса за коришћење годишњег одмора за период од 01.11.2018. године до 29.12.2021. године, исплати 112.412,01 динара у појединачно месечно опредељеним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате и да на наведене износе изврши обрачун и уплату разлике доприноса за пензијско и инвалидско,

здравствено осигурање и осигурање за случај незапослености за исти период Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Републичком фонду за здравствено осигурање и Националној служби за запошљавање по стопама и процентима који буду важили на дан уплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужила да туженој надокнади трошкове парничног поступка у износу од 11.090,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2855/2023 од 28.07.2023. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 5014/2021 од 28.04.2023. године у ставу другом изреке и одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, што значи да нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужиоца. Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужили на име неисплаћених трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, у утуженом периоду. Побийана одлука донета је у складу са Закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 05.07.2022. године, по ком запослени којима се плате исплаћују у висини вредности минималне зараде у јавним службама, као корисницима буџетских средстава, остварују право на накнаду трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора по основу рада, применом коефицијента за обрачун и исплату плате у ком је садржан додатак на име тих накнада и саставни је део коефицијента за сваког запосленог.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиле у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, што је овде случај, дозвољеност ревизије се цени на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, којом је прописано да ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужила је поднела 29.12.2021. године а вредност предмета спора је 239.212,01 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање у ком побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиле није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић